

HARSÁNYI LAJOS VERSEI

GONZAGAI SZENT ALAJOS

*A kápolnában nyurga gyertya serceg.
Királyné és kíváncsi udvarhölgyek
A szentély rácsos ablakára dőlnek.
Onnét lesik, hol áll az ifjú herceg.*

*De kis lovagjuk nem tekintett vissza.
Még jámbor anyja arcát is kerülte,
Nem nézte, vajjon bús-e, vagy derült-e.
Övé legyen csak mint a csillag, tiszta.*

*Egy szép napon noviciusnak állott.
És teljesültek mind a csillag-álmok:
Szűzen maradni kristály szívvel, aggyal.*

*Korán került a kankalínkék égbe,
Szent kispapok sugárzó példaképe,
Ki földön élt, de nem volt ember: angyal.*

BÜNBÁNÓ MAGDOLNA

*Kastélyban élt. A rózsák közt meleg nyár.
Milyen sebet ütött szívéen az élet?
Mi volt az ok, hogy bűnös útra tévedt?
A nagy világ nem tudja soha meg már.*

*De nem soká volt földi útja görbe.
Mikor meglátta Őt, nyomába hágott.
Csodált szemérről elvillant a hályog
S az alabastrom-urnát összetörte.*

*Azóta — mint a hold — Urát követte.
Ott állt a Fánál és sötét kövekbe
Temette tiszta gyolccsal és kenettel.*

*S ő volt az első, aki látta Reggel.
Utána eltűnt. Mintha mese volna.
Bűnök meséje: — Mária Magdolna.*